

гарски-тъ еретици, Богумили-тъ или павликене-тъ, сѣ се обрѣнали въ католичество още въ 13-тии вѣкъ, сирѣчь въ онова врѣме, когато латинци-тъ господарувахъ въ Константинополь. Съ помощь-та на латински-тъ рыцари ужъ Католическо-то духовенство покатоличило тогава Павликене-тъ, които и до днесъ живѣхъ около Пловдивъ, Свищовъ и по край рѣка-та Струмица (въ Македонія). Това мнѣніе е съвсѣмъ лъжливо и си нѣма никакво историческо или колко-годѣ разумно основаніе ⁸⁾. — Латинско-то вліяніе се простира въ онова врѣме само въ Южна Тракія и въ Долня Македонія: токо въ Адрианополь, Ираклія, Филиппи, Солунъ и Серресъ можихъ да ся утвърдѣтъ Латински архіепископи, и то не за много врѣме, гдѣ на двѣ години, а гдѣ на петъ или десетъ, не по-вѣче ⁹⁾. Въ сѣверна-та Тракія и Македонія Латинци-тъ не можихъ ни най-малко да утвърдѣтъ нито свѣтско-то си владычество, нито пакъ духовно-то. Наистина, до Пловдива доходи една малка рыцарска дружина подъ началство-то на *Ренѣ де Тришъ*, но нежъ не само, че ъхъ изгонихъ отъ тамъ тутакъ-си, а още ъхъ и принѣдихъ да се затвори въ Станимѣжска-та крѣпость отъ гдѣ-то тя незнаеше какъ послѣ да излѣзе. Тамъ тя сѣдя затворена, и като не получаваше отъ нигдѣ никаква помощъ достигна до такова злощастно положеніе, щото бѣше принѣдена да се храни съ конско мѣсо ¹⁰⁾. Токо слѣдъ тринадесетъ мѣсеци

⁸⁾ Това мнѣніе се доказва и въ Книга-та.

⁹⁾ О Асѣню.....

¹⁰⁾ Lequien, Oriens Christ. III, p. p. 961, 965, 1039, 1045, 1075. Ето какъ разказва Вилгардуенъ нещастія-та на Ренѣ де Тришъ и на негова-та дружина il alla se jeter dans le château de Stanimac, et depuis y fut longtemps enfermé et siegé par l'espace de 13 mois, avec tant d'incomodité et de disette, qu' il avait été obligé de manger jusqu'a ses chevaux, sans avoir reçue secours ni nouvelles de Constantinople. — Считаме за нужно да споменемъ, че Вилгардуенъ е билъ не само съвременникъ на Ренѣ де Тришъ, нъ и единъ отъ главни-тъ лица въ Латинска-та Имперія.